

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Pyszczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Puławach A. G.

po rozpoznaniu na rozprawie 9 stycznia 2018r.

sprawy G. S. syna S. i H. z domu L., urodzonego (...) w P.

skazanego:

I. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 1197/10 z dnia 13 kwietnia 2011r. za przestępstwo popełnione w dniu 9 maja 2010r. z art. 279 § 1k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w liczbie 120 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, postanowieniem z dnia 8 lutego 2014 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

II. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 28 czerwca 2012r. w sprawie II K 550/12 za przestępstwa z art. 226 § 1k.k. popełnione w dniu 28 listopada 2011r. , za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 listopada 2011r. , na podstawie art. 226 § 1k.k. w zw. z art. 91 § 1k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. popełnione w dniu 28 listopada 2011r. na karę roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. , art. 91 § 2 k.k. na karę łączną pozbawienia wolności roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunków zawieszono na okres 3 lat próby, na podstawie art. 71 § 1k.k. karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł, postanowieniem z dnia 14 września 2015 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 25 września 2012r. w sprawie II K 535/12 za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 1 maja 2011r. do 29 marca 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, postanowieniem z dnia 25 września 2013r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

IV. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 12 kwietnia 2013r. w sprawie II K 41/13 za przestępstwo z art. 288 § 1k.k. popełnione w nocy 21 listopada 2012r. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, na podstawie art. 71 § 1k.k. karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, postanowieniem z dnia 21 maja 2014r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności ;

V. **prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 12 czerwca 2013r. w sprawie II K 1557/12 za przestępstwo z art. 279 § 1k.k. popełnione w okresie od 10 maja 2012r. do dnia 12 maja 2012r. daty bliżej nieustalonej, na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunków zawieszono na okres 4 lat próby, na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w liczbie 60 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł,**

VI. **prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 20 listopada 2014r. w sprawie II K 388/13 za przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U 2012r. poz. 124) popełnione w dniu 16 maja 2012r. na karę roku pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 263§ 2 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2012r. do 19 maja 2012r. na karę roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. art. 86 § 1 k.k. na karę łączną pozbawienia wolności 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w liczbie 156 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł,**

VII. **prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 19 lutego 2015r. w sprawie II K 957/14 za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 20 października 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, za przestępstwo z art. 193 k.k. popełnione w dniu 21 listopada 2012r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 300 § 2 k.k. popełniony w okresie od 29 lipca 2013r. do dnia 19 września 2013r. na karę roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1k.k. karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, karę łączną grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;**

VIII. **prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Puławach z dnia 19 maja 2015r. w sprawie II K 1310/13 za przestępstwo z art. 18 § 2k.k. w zw. z art. 288 § 1k.k. popełnione w dniu 9 października 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione we wrześniu 2012r. daty nieustalonej na 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1k.k. karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby;**

IX. **prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 2 czerwca 2015r. w sprawie II K 1076/13 za przestępstwo z art. 278 § 3 k.k. popełnione w dniu 21 stycznia 2013r. na karę 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł;**

X. **prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 19 czerwca 2015r. w sprawie II K 1016/13 za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2012r. poz. 124) popełnione w dniu 22 października 2012r. na karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.**

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 89 § 1a k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach, w sprawach II K 550/12, II K 535/12, II K 1557/12/ II K 388/13 i wymierza skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach, w sprawach II K 957/14, II K 1310/13 i wymierza skazanemu karę łączną roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k.,

art. 70 § 1pkt 1k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) wykonanie tak orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza skazanemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) łączy jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach, w sprawach II K II K 1016/13, II K 1076/13 i wymierza skazanemu karę łączną grzywny w liczbie 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. w pozostałym zakresie połączone wyroki z pkt I - III podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy dotychczas odbytych kar pozbawienia wolności w sprawach II K 535/12 oraz okres rzeczywitego pozbawienia wolności od dnia 04.09.2014r. do 27.04.2014r. oraz od 07.04.2015r. do 12.08.2015r.;

VI. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w sprawach II K 1197/10 oraz II K 41/13 ; .

VII zasądza od Skarbu państwa na rzecz adw. R. B. kwotę 147, 60 (sto czterdzieści siedem 60/100) zł tytułem obrony skazanego wykonywanej z urzędu;

VIII. zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 622/17

UZASADNIENIE

G. S. został skazany:

I. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 1197/10 z dnia 13 kwietnia 2011r. za przestępstwo popełnione w dniu 9 maja 2010r. z art. 279 § 1k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w liczbie 120 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, postanowieniem z dnia 8 lutego 2014 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

II. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 28 czerwca 2012r. w sprawie II K 550/12 za przestępstwa z art. 226 § 1k.k. popełnione w dniu 28 listopada 2011r. , za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 listopada 2011r. , na podstawie art. 226 § 1k.k. w zw. z art. 91 § 1k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. popełnione w dniu 28 listopada 2011r. na karę roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. , art. 91 § 2 k.k. na karę łączną pozbawienia wolności roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunków zawieszono na okres 3 lat próby, na podstawie art. 71 § 1k.k. karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł, postanowieniem z dnia 14 września 2015 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 25 września 2012r. w sprawie II K 535/12 za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 1 maja 2011r. do 29 marca 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, postanowieniem z dnia 25 września 2013r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

IV. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 12 kwietnia 2013r. w sprawie II K 41/13 za przestępstwo z art. 288 § 1k.k. popełnione w nocy 21 listopada 2012r. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, na podstawie art. 71 § 1k.k. karę grzywny w liczbie

50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, postanowieniem z dnia 21 maja 2014r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności ;

V. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 12 czerwca 2013r. w sprawie II K 1557/12 za przestępstwo z art. 279 § 1k.k. popełnione w okresie od 10 maja 2012r. do dnia 12 maja 2012r. daty bliżej nieustalonej, na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunków zawieszono na okres 4 lat próby, na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w liczbie 60 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł,

VI. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 20 listopada 2014r. w sprawie II K 388/13 za przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U 2012r. poz. 124) popełnione w dniu 16 maja 2012r. na karę roku pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 263§ 2 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2012r. do 19 maja 2012r. na karę roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. art. 86 § 1 k.k. na karę łączną pozbawienia wolności 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w liczbie 156 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł,

VII. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 19 lutego 2015r. w sprawie II K 957/14 za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 20 października 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, za przestępstwo z art. 193 k.k. popełnione w dniu 21 listopada 2012r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 300 § 2 k.k. popełniony w okresie od 29 lipca 2013r. do dnia 19 września 2013r. na karę roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1k.k. karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, karę łączną grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

VIII. prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Puławach z dnia 19 maja 2015r. w sprawie II K 1310/13 za przestępstwo z art. 18 § 2k.k. w zw. z art. 288 § 1k.k. popełnione w dniu 9 października 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione we wrześniu 2012r. daty nieustalonej na 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1k.k. karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby;

IX. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 2 czerwca 2015r. w sprawie II K 1076/13 za przestępstwo z art. 278 § 3 k.k. popełnione w dniu 21 stycznia 2013r. na karę 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł;

X. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 19 czerwca 2015r. w sprawie II K 1016/13 za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2012r. poz. 124) popełnione w dniu 22 października 2012r. na karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Skazany złożył pisemny wniosek o wydanie wyroku łącznego i połączenia kar orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Puławach II K 1197/10, II K 535/12, II K 550/12, II K 41/13 z zastosowaniem pełnej absorpcji.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Wyrok łączny sąd wydaje z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora (art. 570 k.p.k.).

Stosownie do treści art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Zgodnie z art. 86§ 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności; karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

W myśl art. 89 § 1 i 1a k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i bez warunkowego zawieszenia jej wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzi przesłanki określone w art. 69 k.k. W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż zostały spełnione przesłanki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie art. 85 k.k., 86 § 1 k.k. oraz art. 89 § 1a k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca) i dlatego Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec G. S. wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach w sprawach II K 550/12, II K 535/12, II K 1557/12 i II K 388/13 i orzekł karę łączną w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności a ponadto na zasadach określonych w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 957/14 i II K 1310/13 i wymierzył skazanemu karę łączną roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) wykonanie tak orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza skazanemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

W piśmiennictwie wskazuje się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia (por. A. Marek, Kodeks... , s. 293; M. Szewczyk (w:) K. Buchała, Z. Cwiakalski, M. Szewczyk, A. Zoll, Komentarz..., s. 397-398; A. Zoll (w:) K. Buchała, A. Zoll, Kodeks..., s. 562; L. Tyszkiewicz (w:) M. Kalitowski, Z. Sienkiewicz, J. Szumski, L. Tyszkiewicz, A. Wąsek, Kodeks..., s. 262). W piśmiennictwie i orzecznictwie wskazuje się, że wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego do wydawania kar, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji. Rozstrzygnięcie, która z dających się odczytać z treści art. 86 k.k. dyrektyw wymiaru kary łącznej powinna stanowić podstawę wymiaru tej kary w konkretnym przypadku związane jest z dwoma okolicznościami. Po pierwsze z zagadnieniem wskazań wynikających z dyrektyw prewencyjnych, po wtóre ze znaczeniem okoliczności podmiotowych i przedmiotowych uwzględnianych przy wymiarze kary łącznej, w tym zwłaszcza charakterem związku zachodzącego pomiędzy pozostającymi w zbiegu przestępstwami. Oba elementy, a więc zarówno dyrektywy prewencyjne, jak i związek zachodzący pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, stanowią podstawowe okoliczności wpływające na wybór szczegółowej dyrektywy wymiaru kary łącznej. Odnosząc się do tego zagadnienia SN stwierdził, że "wymierzając karę łączną sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak" (wyrok SN z 15 maja 1990 r., IV KR 80/90, LEX nr 22064). W innej nieco perspektywie Sąd Apelacyjny w Krakowie podniósł, że " orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest oznaczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Może on być łagodzony, gdyby kara tak oznaczona jako kara zasłużona nie była celowa. Nie może jednak być zaostrzony ze względów celowości ponad granice kary zasłużonej" (wyrok SA w Krakowie z 4 października 2000 r., II Aka 175/00, KZS 2000, z. 10, poz. 31). Dyrektywa asperacji z jednej strony pozwala unikać nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego kilka

przestępstw, do czego prowadzi dyrektywa absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych, z drugiej pozwala uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasady racjonalności wymiaru kary i zasady humanitaryzmu stosowania kar i środków karnych oraz poszanowania godności człowieka, do czego prowadzi oparcie wymiaru kary łącznej na dyrektywie kumulacji.

Uwzględniając powyższe Sąd wymierzył skazanemu kary łączne pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady absorpcji, gdyż związek podmiotowy - przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami nie jest dość odległy, bowiem są to czyny popełnione nieodległym okresie czasu, przeciwko różnym dobrom chronionym prawnie jeżeli chodzi o karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w pkt I i II wyroku. Z opisanych wyżej względów wymierzenie skazanemu kar przy zastosowaniu zasady absorpcji byłoby nadmiernym premiowaniem go, za popełnione przez niego przestępstwa, zaś zasada kumulacji prowadziłaby do nadmiernej dolegliwości.

Na wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I wyroku nie bez wpływu pozostała opinia skazanego z Zakładu Karnego w H.. Wynika z niej, iż zachowanie skazanego jest dobre. Był nagradzany za sumienne wywiązywanie się z obowiązków wynikających z zatrudnienia. Nie był karany dyscyplinarnie, nie zachodziła konieczność stosowania wobec niego przymusu bezpośredniego, w kontaktach interpersonalnych nie przejawiał cech zdemoralizowania, nie identyfikował się ze strukturami podkultury przestępczej, karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, którego zadania realizował sumiennie. Wobec popełnionych czynów i dotychczasowego trybu życia wypowiedział się krytycznie. Aktualnie swoją postawą daje gwarancje prawidłowego funkcjonowania w warunkach zakładu typu półotwartego (k.12-13).

Kara ta uwzględnia cel prewencji indywidualnej – będzie ona, w ocenie Sądu, działała wychowawczo. Sprawí, że skazany nie popełni ponownie przestępstwa oraz cel prewencji ogólnej – będzie ona działała, przez swą nieuchronność, odstraszająco na innych potencjalnych sprawców.

Rozstrzygając o wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności w pkt I wyroku Sąd uwzględnił w szczególności właściwości i dotychczasową postawę skazanego, fakt wykonywania wobec niego kary pozbawienia wolności oraz to, że okazywał się on dotychczas osobą w miarę podatną na resocjalizację. Wszystko to sprawia, że prognoza kryminologiczna wobec skazanego jest pozytywna. Przy czym brak jest podstaw do przyjęcia, iż pozytywna opinia skazanego z funkcjonowania w jednostce penitencjarnej, uzasadnia sama w sobie zastosowanie zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej. Pozytywne zachowanie w warunkach izolacji powinno być bowiem normą. Zwrócić bowiem należy uwagę, iż funkcjonowanie skazanego poza Zakładem Karnym, które wiązało się częstym popełnianiem przestępstw. Dlatego też, oceniając zapadły wyrok łączny z tego punktu widzenia należy stwierdzić, że jest on dla skazanego niewątpliwie korzystny.

Również wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności zarówno w pkt I i II wyroku mieści się w ustawowych przedziałach, jak również nie przekracza określonych w przepisach granic.

Podobne okoliczności Sąd miał na względzie orzekając karę łączną pozbawienia wolności w pkt II wyroku, jednakże mając na uwadze fakt, iż jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 957/14 oraz II K 1310/13 były to kary orzeczone z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, których wykonania nie zarządził Sąd uznał, iż w dalszym ciągu spełnione są warunki przewidziane w art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W tym przypadku nie ma potrzeby izolacyjnego oddziaływania na postawę sprawcy. Wystarczającym będzie warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 lat tytułem próby. Ten czas pozwoli na zweryfikowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej skazanego Sąd wymierzając w/w karę brał również pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wpływać na oskarżonego mobilizująco i skłaniać go będzie do przestrzegania prawa.

Wszystko to sprawia, że prognoza kryminologiczna wobec skazanego

jest nie jest w pełni zła. Dlatego też rozstrzygając o połączeniu skazanemu kar w sprawach II K 957/1 i II K 1310/13 Sąd zdecydował się na wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, natomiast co do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I brak było przesłanek przewidzianych w art. 69 § 1 i 2 k.k. do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Zwrócić należy uwagę, że przepis art. 69 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) w ogóle wyłącza możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze przekraczającym 2 lata. Przepis ten stanowi, iż Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Tymczasem Sąd orzekł wobec skazanego w pkt I wyroku karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015r.) Sąd połączył jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach, w sprawach II K 1016/13, II K 1076/13 i wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w liczbie 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych. Przy wydawaniu powyższego rozstrzygnięcia Sąd miał na względzie ww. okoliczności uwzględnione przy orzekaniu kar łącznych w pkt I i II wyroku i zasadę asperacji.

W pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy dotychczas odbytych kar pozbawienia wolności w sprawach II K 535/12 oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 04.09.2014r. do 27.04.2014r. oraz od 07.04.2015r. do 12.08.2015r.

Ze względu na brak warunków do wydania wyroku łącznego Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach w sprawach II K 1197/10 oraz II K 41/13.

Przepis art. 624 § 1 k.p.k. stanowi, że Sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.

Stosownie do brzmienia powołanego przepisu i na jego podstawie, Sąd Rejonowy w Puławach zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, gdyż ze względu na to, że jest on osobą odbywającą karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym i nieosiągającą dochodów, ponoszenie przez niego tych kosztów byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.

Na rzecz obrońcy skazanego – wyznaczonemu z urzędu – zasądzono przepisane prawem wynagrodzenie (powiększone o podatek VAT), gdyż oskarżony kosztów tych samodzielnie nie opłacił.

Marginalnie wskazać należy, że w dniu 1 lipca 2015 roku weszła w życie ustawa z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Art. 19 ust. 1 tejże ustawy stanowi, że przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Z uwagi na fakt, że po dniu 1 lipca 2015 roku nie zapadł żaden wyrok wobec skazanego, wejście w życie wskazanej wyżej ustawy nie zmieniło jego sytuacji i nie może być podstawą wydania wyroku łącznego.

Mając powyższe rozważania na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd Rejonowy w Puławach orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.